

ศิลา จำเนียรสุข 2562: การวิเคราะห์ต้นทุนในการปฏิบัติตามมาตรฐานการผลิตอ้อยอย่าง
ยั่งยืน ปรินญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (ธุรกิจการเกษตร) สาขาวิชาธุรกิจการเกษตร
ภาควิชาเศรษฐศาสตร์เกษตรและทรัพยากร อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระหลัก:
อาจารย์นภสม สิ้นเพิ่มสุขสกุล, Ph.D. 83 หน้า

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาต้นทุนการผลิตอ้อยที่เพิ่มขึ้นในการปฏิบัติ
ตามมาตรฐานบอนซูโคร ใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงโดยการเดินสำรวจเกษตรกรผู้
ปลูกอ้อยในตำบลทัพหลวง อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี จำนวน 23 ราย ในฤดูกาลผลิต 2561/62

ผลการศึกษาพบว่าการผลิตอ้อยของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างมีอยู่ 2 ลักษณะคือการปลูกอ้อย
ใหม่ และการบำรุงอ้อยต่อ ต้นทุนการปลูกอ้อยใหม่เฉลี่ย 9,713.61 บาทต่อไร่ และต้นทุนการบำรุง
อ้อยต่อเฉลี่ย 4,847.42 บาทต่อไร่ สำหรับต้นทุนการเก็บเกี่ยวและขนส่งอ้อยเข้าโรงงาน แบ่งได้เป็น
5 ลักษณะคือ 1. ต้นทุนการเก็บเกี่ยวและขนส่งอ้อยสดด้วยตัวเกษตรกรเองมีต้นทุนเฉลี่ย 3,582.31
บาทต่อไร่ 2. ต้นทุนการเก็บเกี่ยวและขนส่งอ้อยสดด้วยการจ้างเฉลี่ย 3,520 บาทต่อไร่ 3. ต้นทุนการ
เก็บเกี่ยวและขนส่งอ้อยไฟไหม้ด้วยตัวเกษตรกรเองเฉลี่ย 2,388.74 บาทต่อไร่ 4. ต้นทุนการเก็บเกี่ยว
อ้อยไฟไหม้ด้วยตัวเกษตรกรเองแต่จ้างขนส่งอ้อยเฉลี่ย 3,102.83 บาทต่อไร่ 5. ต้นทุนการจ้างเหมา
เก็บเกี่ยวและขนส่งอ้อยไฟไหม้เฉลี่ย 2,647.19 บาทต่อไร่

ผลการศึกษา เกี่ยวกับมาตรฐานบอนซูโคร พบว่า เกษตรกรทุกรายในกลุ่มตัวอย่างไม่ผ่าน
มาตรฐานบอนซูโครในส่วนตัวชี้วัดหลัก 7 ตัวชี้วัด และตัวชี้วัดทั่วไป 6 ตัวชี้วัด หากเกษตรกรต้องการ
ผ่านมาตรฐานบอนซูโคร เกษตรกรจะมีต้นทุนเพิ่มขึ้น โดยเกษตรกรขนาดใหญ่มีต้นทุนเพิ่มขึ้นเฉลี่ย
1,448.02 บาทต่อไร่ หรือ 129.28 บาทต่อตัน เกษตรกรขนาดกลางมีต้นทุนเพิ่มขึ้นเฉลี่ย 2,339.90
บาทต่อไร่ หรือ 246.82 บาทต่อตัน และเกษตรกรขนาดเล็กมีต้นทุนเพิ่มขึ้นเฉลี่ย 1,628 บาทต่อไร่
หรือ 177.34 บาทต่อตัน

การศึกษานี้มีข้อเสนอแนะให้โรงงานน้ำตาลเป็นศูนย์กลางในการอำนวยความสะดวกทั้ง
ด้านเทคนิคและด้านการเงินแก่เกษตรกรที่ต้องการปฏิบัติตามมาตรฐานบอนซูโครเพื่อที่จะไม่
ก่อให้เกิดต้นทุนการผลิตอ้อยที่เพิ่มขึ้นเกินสมควร โดยสามารถใช้ต้นทุนที่เพิ่มขึ้นของเกษตรกรกลุ่ม
ตัวอย่างที่หาได้จากการศึกษานี้มาเป็นต้นทุนในการคำนวณจำนวนเงินที่โรงงานควรให้การสนับสนุน